

планина“ подлага всички въпроси, свързани съ с разрешението на източния въпросъ, на една обстойна, зрѣла, дълбоко обмислена преценка, въздържа се отъ увлѣчения на моментни афектации, стреми се и успѣва до известна степенъ да дава тонъ въ исканията на българската емиграция. Вестникътъ, обемащъ разнообразно, интересно актуално съдържание, съ добра информационна служба, е билъ посрещнатъ добре отъ емиграцията. Последниятъ брой е излѣзълъ следъ обявяване на руско-турската война — на 21 юний 1877 година.

Цѣлиятъ български народъ, както казахме, е билъ обзетъ отъ мисълта за ускоряване на българското освобождение. Всѣки е гледалъ да помогне съ каквото може. Частъ отъ емиграцията въ Букурещъ, която се занимавала не само съ въпроса за освобождението, но дори съ формитъ на управление, които трѣбва да приеме свободна България, е схващала съ право, че освобождението не може да се постигне съ частични възстания, а трѣбва да се подготви дипломатически, да се запознаятъ европейскитъ канцеларии и общество съ положението на българското население, съ българскитъ претенции. За тази целъ се помѣствали въ емигрантскитъ вестници статии на френски или на ромънски. Нѣколко години преди освобождението, когато атмосферата на близкия изтокъ била особно натегната, се явили вестници, издавани отъ българи, които се списвали изцѣло на ромънски или френски. Такива сж: „Vulturul“ (излизащъ въ Пloeщъ въ 1876 и 1877 г.); „Balkanul“ (Букурещъ — 1875 г. подъ редакцията на К. Цанковъ). „Balkanul“ отначало излизалъ единъ пѣтъ седмично на ромънски, по-късно два пѣти седмично (единъ пѣтъ на ромънски и единъ пѣтъ на български подъ надсловъ „Балканъ“). „Endipendenza Nationala“, (Пloeщъ 1876 год. подъ редакцията на Св. Миларовъ) „L'Etoile d'Orient“ (Букурещъ, 1877 година подъ редакцията на К. Цанковъ¹⁾).

Всички тѣзи вестници на чужди езици сж излагали тежкото положение въ България, звѣрствата и безчинствата на турскитъ власти и неотговорни фактори; помѣствали статии отъ български емигрантски и чужди вестници, съдържащи искания на поробенитъ народи или предложения за разрешението на източния въпросъ; съобщавали за хода на преговоритъ между великитъ сили и Турция и пр. Съ една речъ, държали въ течение западния свѣтъ за настроенията на българитъ.

Отъ тѣзи вестници най-продължителенъ животъ е ималъ „Vulturul“.

Въ тази епоха е игралъ известна роля между българската емиграция въ Ромъния и сатиричниятъ вестникъ „М и

¹⁾ Отъ тѣзи вестници само отъ „Vulturul“ и „Balkanul“ има запазени екземпляри въ Народната Библиотека.